

Κυριακή Γ' Λουκά: Περί της συγκυπτούσης και πώς δει τιμάν τας Εορτάς (Ηλίας Μηνιάτης, Επίσκοπος Κερνίκης και Καλαβρύτων)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 4 Δεκεμβρίου, 2020

(Λουκ. ιγ´ 10- 17)

Ὁ λαὸς ὅπου εἶδε τὸ θαῦμα, ἐχαίρετο ὑπερβολικὰ εἰς τὰ ἔνδοξα κατορθώματα τοῦ θαυματουργοῦντος Δεσπότη. Τώρα, πού ὁ Χριστὸς θαυματουργεῖ, διατὶ ἐκείνη ἡ γυναῖκα τὸν εὐχαριστεῖ καὶ τὸν δοξάζει, καὶ ὁ λαὸς εὐφραίνεται εἰς τὴν διδασκαλίαν Του καὶ εἰς τὰ θαύματά του, οἱ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὅμως, ὑποκριταὶ καὶ φθονεροί, σκανδαλίζονται, καὶ ὁ Ἀρχισυνάγωγος περισσότερο ἀπὸ ὅλους θυμωθεὶς, εὐρίσκει τάχα πρόφασιν καὶ λέγει πρὸς τὸν λαόν: «ἕξ ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ἔχετε νὰ ἐργάζεσθε· εἰς αὐτάς, λοιπόν, νὰ ἔρχεσθε νὰ ἰατρευέσθε καὶ μὴ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ φυλάττετε σχόλην». «Καὶ καλὰ, ὁ νόμος τινὰς προστάζει τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου νὰ μὴ δουλεύη, ἀλλὰ δὲν ἐμποδίζει ἕνα ἄρρωστον νὰ ἰατρευθῆ! Ἀλλὰ, ὅπως λέγει [ὁ Θεοφύλακτος](#), ὁ Σατανᾶς ἀπὸ τὴν γυναῖκα, τὴν ὁποίαν εἶχε πρῶτα δεμένην μὲ τὴν ἀσθένειαν, ἐπέρασεν εἰς τὸν ἀρχισυνάγωγον, καὶ τὸν ἔδεσε μὲ τὸν φθόνον· ὅθεν, αὐτὸς ἀγανακτεῖ εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ θαύματος, διατὶ φθονεῖ τὴν δόξαν τοῦ θαυματουργοῦντος. Ὅστε, τοῦτο ὁποῦ λέγει, δὲν προέρχεται ἀπὸ ζῆλον εἰς τὸν νόμον, ἀλλὰ μάλιστα ἀπὸ τὸν φθόνον πρὸς τὸν Χριστόν.

Ἄλλ' ἐγὼ τοῦτο τὸ ἴδιον, ὁποῦ ὁ Ἀρχισυνάγωγος λέγει, διὰ σατανικὸν φθόνον, πρὸς τὸν λαὸν τῶν Ἰουδαίων, θέλω νὰ εἰπῶ, διὰ Εὐαγγελικὸν ζῆλον, πρὸς τὸν λαὸν τῶν χριστιανῶν. «Ἐξ ἡμέραι εἰσιν, ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου», ἡγουν, ἕξ ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ἔχετε νὰ κάνετε τὰ ἔργα σας καὶ τὰς

έργασίας σας, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου, δηλαδή τὴν ἑορτὴν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι σχόλη ἀπὸ πᾶσαν ὑπόθεσιν κοσμικὴν...

Ὁ Θεός, ὁποῦ εἶναι Κύριος πάντων, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ προστάξῃ ὅ,τι θέλει, καὶ τινὰς δὲν δύναται νὰ τοῦ ἐναντιωθῇ, ἠμποροῦσε, ἐὰν ἤθελε, νὰ προστάξῃ ἀπὸ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος, νὰ δουλεύωμεν δι' Αὐτὸν ἕξ ἡμέρας καὶ μίαν μόνην δι' ἡμᾶς. Μ' ὅλον τοῦτο, διὰ ἄκραν συγκατάβασιν, ἕξι ἡμέρας ἐχάρισεν εἰς ἡμᾶς, διὰ τὴν ζωοτροφίαν μας, τὴν κυβέρνησιν τῆς οἰκογενείας μας, καὶ μίαν μόνην ἐκράτησε δι' Αὐτόν, θέλοντας αὐτὴν τὴν ἡμέραν νὰ Τοῦ δουλεύωμεν, καὶ τοῦτο πάλιν εἶναι διὰ ἰδικόν μας καλόν. Διατὶ δουλεύοντες διὰ λόγου μας τὰς ἕξ ἡμέρας, κάμνομεν τὴν κυβέρνησιν τῆς ζωῆς μας εἰς τοῦτον τὸν κόσμον. Δουλεύοντες διὰ τὸν Θεὸν μίαν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, ἐργαζόμεθα τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς μας, διὰ τὸν Παράδεισον.

Ὁ Θεὸς ἠδύνατο εἰς μίαν στιγμὴν νὰ κάμῃ ὅλον τὸν κόσμον ὄρατὸν καὶ ἀόρατον, πλὴν ἠθέλησε νὰ τὸν κάμῃ εἰς ἕξ ἡμέρας, διὰ νὰ μάθωμεν πῶς ἡ ἑβδόμη εἶναι ἡμέρα καταπαύσεως. Ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐδῶ, τρέχει ἡ ἑβδόμη ἡλικία ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ἕως τῆς Μελλούσης Κρίσεως, καὶ μετὰ τὴν Μέλλουσαν Κρίσιν, θέλει ἀκολουθήσῃ ἡ **ὀγδόη ἡλικία, ὁ αἰὼν ὁ ἀπέραντος καὶ αἰώνιος.**

Διὰ νὰ μάθωμεν πόσον εἶναι ἱερὸς καὶ σεβάσμιος ὁ ἑβδομος ἀριθμὸς καὶ κανὼν τῶν ἑορτῶν τῆς Παλαιᾶς καὶ σύμβολον τῶν ὑψηλοτέρων μυστηρίων τῆς Νέας Διαθήκης, ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἐγεννήθη τὸν ἑβδομον μῆνα τοῦ ἔτους καὶ ἀρχὴ τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους τῶν χριστιανῶν. Μὲ τὸν ἀριθμὸν ἐτοῦτον ἐχαρακτήρισεν ὁ Θεὸς τὴν Κυριακὴν, ὅπου εἶναι ἡ ἑβδόμη ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος, τὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς ἀγίασε καὶ μὲ ἄλλα ἐξαίρετα προνόμια. Διατὶ, Κυριακὴν ἄρχισε νὰ πλάθῃ τὸν κόσμον τῆς φύσεως καὶ Κυριακὴν ἀνέπλασε τὸν κόσμον διὰ τῆς χάριτος. Κυριακὴν ἐγεννήθη ὁ Χριστός, Κυριακὴν ἀνεστήθη ἐκ νεκρῶν, Κυριακὴν ἔπεμψε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὴν Ἁγίαν Πεντηκοστήν, Κυριακὴν ὀρίζει ἡ Ἐκκλησία νὰ εἶναι ἀφιερωμένη εἰς δόξαν Αὐτοῦ, καὶ σιμὰ καὶ τὰς ἑορτὰς εἰς μνήμην τῶν ἀγίων, ὡσὰν ἡμέρας ἐδικὰς Του, διὰ νὰ μὴ κάνωμεν κανένα ἄλλο ἔργον, παρὰ νὰ δοξάζωμεν Αὐτόν, τὸν Δεσπότην, καὶ νὰ τιμῶμεν τοὺς πιστοὺς δούλους Του.

Ἑορτὴ θέλει νὰ εἰπῇ: ἡμέρα ἀφιερωμένη τῷ Θεῷ. Καὶ λοιπόν, καθὼς μέσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν στεκόμασθε σεμνὰ καὶ εὐλαβητικά, διατὶ εἶναι οἶκος Θεοῦ, ἔτσι τὴν αὐτὴν σεμνότητα καὶ εὐλάβειαν πρέπει νὰ ἔχωμεν, τόσον καθήμενοι μέσα εἰς τὸ σπίτι, ὅσον καὶ περιπατοῦντες ἔξω εἰς τὸν δρόμον, τὴν ἑορτὴν, διατὶ εἶναι ἡμέρα Θεοῦ. Μία ἁμαρτία ὅπου κάμνομεν μέσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, εἶναι ἱεροσυλία, διατὶ αὐτὴ εἶναι τόπος Θεοῦ. Καὶ πάλιν, ἱεροσυλία εἶναι κάθε ἁμαρτία ὁποῦ κάμωμεν τὴν ἑορτὴν, διατὶ αὐτὸς εἶναι καιρὸς τοῦ Θεοῦ. Τὸ αὐτὸ εἶναι νὰ κλέψῃ ἢ νὰ πορνεύσῃ τινὰς μέσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ νὰ κλέψῃ ἢ νὰ πορνεύσῃ τὴν ἑορτὴν· διατὶ ἐκεῖνη

καὶ ἐτούτη εἶναι ἀφιερωμένη τῷ Θεῷ. **Ἑορτὴ θέλει νὰ εἰπῆ ἡμέρα ἁγία, τὴν ὁποῖαν πρέπει καὶ ἡμεῖς νὰ ἀγιάζωμεν, νὰ γενώμεθα ἅγιοι, συντρέχοντες εἰς τὴν Ἐκκλησίαν,** ἀκούοντες τὰς Ἀκολουθίας, μάλιστα τὴν Λειτουργίαν, τὴν ὁποῖαν δὲν ἠμποροῦμεν νὰ τὴν ἀφήσωμεν, χωρὶς κρῖμα θανάσιμον. Ἀναγινώσκοντες τὴν θεϊαν Γραφὴν ἢ τοὺς βίους τῶν Ἁγίων, καὶ τὸ ἐπίλοιπον εἰς προσευχήν, ἐξομολογούμενοι καὶ μεταλαμβάνοντες τὰ Ἄχραντα Μυστήρια, καθὼς ἔκαμαν οἱ παλαιοὶ χριστιανοί, οἱ ὁποῖοι *«ἦσαν προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν Ἀποστόλων, τῇ κοινωνίᾳ, τῇ κλάσει τοῦ Ἄρτου, καὶ ταῖς προσευχαῖς»*, τιμῶμεν τὸν Θεὸν καὶ ἀγιάζομεθα.

Ἑορτὴ τέλος πάντων θέλει νὰ εἰπῆ, ὅπως λέγει ὁ **θεῖος Χρυσόστομος**: *«ἀγαθῶν ἔργων ἐπίδειξις, ψυχῆς εὐλάβεια, πολιτείας ἀκρίβεια»*. Δηλαδή, **νὰ δεῖξωμεν τὰ καλὰ μας ἔργα καὶ ὄχι τὰ καλὰ μας φορέματα**. Ἄλλ' ἡμεῖς, τότε μόνον ἀγωνιζόμεθα νὰ ἐορτάζωμεν ἐορτὴν, ὅταν οἱ ἄνδρες φανῶσι στολισμένοι ὡσὰν καὶ αἱ γυναῖκες· **αἱ γυναῖκες ὡσὰν εἰδῶλα «περικεκοσμημένοι ὡς ὁμοίωμα ναοῦ»**, ὡς λέγει ὁ Προφήτης, **ἦτοι, ἔρχονται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, περισσότερον διὰ νὰ προσκυνῶνται, παρὰ διὰ νὰ προσκυνήσωσι**. Καὶ *«ψυχῆς εὐλάβεια»*, ὅπου θέλει νὰ εἰπῆ, ὄχι μέθη, σπατάλη, ξεφαντώματα. Ἐγὼ λυποῦμαι νὰ βλέπω καὶ ἐντρέπομαι νὰ εἰπῶ, μὲ ποῖον τρόπον ἐργάζουσιν οἱ χριστιανοὶ τὸν καιρὸν τοῦτον. Μά, καὶ εἰς τὰ πανηγύρια τί γίνεται; Τί θέλει ὁ Ἅγιος Νικόλαος, ὁ Ἅγιος Δημήτριος κ.λπ.; **Βλέποντες τοὺς χριστιανοὺς νὰ τοὺς ἐορτάζωσι πλέον μὲ τραγούδια, παρὰ μὲ ψαλμούς, μὲ θυσίας εἰδωλολατρικὰς εἰς τὰ καπηλεῖα, μὲ σπατάλην δαιμονιώσαν, παρὰ χριστιανικὴν εὐλάβειαν καὶ χοροὺς χωρὶς φόβον Θεοῦ, ἡμεῖς ἔχομεν τὴν ἐορτὴν μάλιστα ἀφορμὴν διὰ νὰ κολάζωμεν περισσότερον τὴν ψυχὴν μας**. Εἰς τρόπον ὥστε ἠμπορεῖ ὁ Θεὸς νὰ εἰπῆ ἐκεῖνο, ὅπου εἶπε μίαν φορὰν μὲ τὸ στόμα τοῦ Ἡσαΐου: *«τὰς νεομηνίας ὑμῶν καὶ τὰ σάββατα μισεῖ ἡ ψυχὴ μου»*. Δὲν λέγω ἄλλο, μόνον τοῦτο παρακαλῶ σας, ἀδελφοί: Τώρα ποὺ ἐβγαίνετε ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τηρήσατε πολιτείας ἀκρίβεια καὶ τοῦτο θέλει νὰ εἰπῆ, πὼς ὅλας τὰς ἡμέρας πρέπει νὰ ζῶμεν μὲ φόβον Θεοῦ, ὡς καλοὶ χριστιανοί, ἐξαιρέτως δὲ τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς, κατ' ἀκρίβειαν, διὰ νὰ γινώμεθα χριστιανοὶ ἅγιοι, καὶ τούτην τὴν διδαχὴν νὰ εἰπῆτε εἰς ὅσους ὁ νοητὸς Φαραώ, ὁ διάβολος, τοὺς ἐκράτησε μακρὰν τῆς Ἐκκλησίας.

(Διδαχαὶ καὶ Λόγοι, Ἐκδ. Ρηγοπούλου. Ἀπόσπασμα)

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

(Πηγή ψηφ. κειμένου: orthodoxstypos.gr)